

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **P. S.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Vojtěchem Veverkou,
sídlem Hajnova 40, 272 01 Kladno,

proti

žalovanému: **Městský úřad Podbořany**,
sídlem Mírová 615, 441 01 Podbořany,
zastoupený advokátkou Mgr. Kateřinou Bártovou,
sídlem Mostecká 2580, 438 01 Žatec,

za účasti osoby

zúčastněné na
řízení **ČEPS, a. s.**, IČO: 25702556,
sídlem Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10 – Michle,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022, č. j. SÚ/25117/2022/Kut,
sp. zn. SÚ/2041/2022/Ku,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení mezitímního rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022, č. j. SÚ/25117/2022/Kut, sp. zn. SÚ/2041/2022/Ku, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 24 odst. 3 písm. a), bod 2 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „zákona o vyvlastnění“), a podle § 4a zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (dále jen „liniový zákon“), omezil vlastnická práva žalobce, jako vyvlastňovaného, zřízením věcného břemene ve prospěch osoby zúčastněné na řízení obchodní společnosti ČEPS, a. s., (dále též jako „vyvlastnitel“), k pozemkům p. č. XA, v plošném rozsahu 178,6 m² z celkové výměry 913 m², p. č. XB, v plošném rozsahu 47,1 m², z celkové výměry 288 m², p. č. XC, v plošném rozsahu 46,3 m² z celkové výměry 611 m², p. č. XD, v plošném rozsahu 582,5 m², z celkové výměry 20 964 m², a p. č. XE, v plošném rozsahu 1 378,6 m², z celkové výměry 15 045 m² zapsaným na LV č. XF, v k. ú. X (dále též jen „omezované pozemky“).
2. Žalobce rovněž požadoval, aby mu byla vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobce považoval žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Předně poukazoval na skutečnost, že ačkoliv je ve výroku napadeného rozhodnutí výslovně odkazováno na geometrický plán, který stanovuje rozsah omezení vlastnického práva žalobce v rámci vyvlastnění, tento geometrický plán nebyl při doručování napadeného rozhodnutí jeho přílohou. Žalobce namítal, že se jedná o podstatnou vadu doručení, která způsobuje nezákonnost doručení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, sp. zn. 10 As 169/2022, a konstatoval, že pokud § 5 odst. 3 zákona o vyvlastnění ukládá, aby geometrický plán byl přílohou smlouvy, tím spíše musí být geometrický plán přílohou autoritativního rozhodnutí, kterým se vyvlastnění provádí.
4. Dále žalobce namítal, že výrok napadeného rozhodnutí je nepřesný, nejasný a nesrozumitelný. Nejasnost napadeného rozhodnutí shledal žalobce v použití latinského výrazu „in personam“ v rámci zřízení věcného břemene na dobu neurčitou, když úředním jazykem České republiky je čeština. Pokud občanskoprávní teorie rozlišuje služebnosti „ad rem“ a „ad persona“, není jasné, co měl žalovaný tímto výrazem na mysli, a to zvláště v situaci, kdy má na podkladě rozhodnutí žalovaného být proveden zápis do veřejného seznamu.
5. Vymezení rozsahu věcného břemene ve výroku napadeného rozhodnutí tak, že se vymezuje „v ploše pozemků kolmým průmětem krajních vodičů tohoto vedení“, označil žalobce za nepřesné, nesrozumitelné a neodpovídající skutečnosti. Žalobce byl přesvědčen, že taková plocha by tvořila na jeho pozemcích jednolitou plochu čtyřúhelného tvaru, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

avšak z geometrického plánu plyne, že dotčená plocha má tvořit dvě plochy takového tvaru. Zmíněné souvisí s níže uvedenou žalobní námitkou, že žalovaný měl úmysl nikoliv zřít, ale rozšířit údajně již existující zákonné věcné břemeno. V neposlední řadě takto popsaná plocha neodpovídá té ploše, kterou žalovaný uvedl ve výroku napadeného rozhodnutí, jakožto rozsah věcného břemene.

6. Nejasnost napadeného rozhodnutí v jeho výrokové části shledal žalobce i v nedostatečném stanovení obsahu a rozsahu věcného břemene, neboť v něm neuvedl, jaké konkrétní povinnosti má mít žalobce na podkladě zřizovaného věcného břemene jakožto vyvlastňovaný, ale je v něm pouze obecně uvedeno, že geometrickým plánem vymezené části pozemku vyvlastňovaný nebude moci užívat bez dalšího omezení. V čem má toto omezení spočívat, ovšem žalovaný již neuvedl.
7. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce vytýkal žalovanému, že při vydání napadeného rozhodnutí překročil předmět žádosti vyvlastnitel, výrok napadeného rozhodnutí je v rozporu s jeho odůvodněním, žalobou napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno a žalovaný též porušil zásady stanovené čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
8. Podle výroku napadeného rozhodnutí má být žalobce omezen „zřízením“ věcného břemene. Ve výroku napadeného rozhodnutí je rozsah tohoto věcného břemene vysloven pouze jeho rozsahem co do výměry, výše namítanou definicí o kolmém průmětu krajních vodičů a odkazem na geometrický plán. Při ústním jednání před žalovaným se však v návaznosti na znalecký posudek, který předložil žalobce, vyjasnilo, že vyvlastnitel ve skutečnosti žádal nikoliv omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, ale jeho „rozšířením“ nad rámec „zákonného věcného břemene stávajícího, které vzniklo před účinností zákona č. 458/2000 Sb. od 1. 1. 2001 a není z veřejného seznamu zřejmé“. V této souvislosti žalobce upozornil na to, že § 24 odst. 3 zákona o vyvlastnění neumožňuje vyvlastňovacímu úřadu, aby „rozšiřoval“ stávající zákonné věcné břemeno. Tím, že žalovaný takové rozšíření fakticky provedl, překročil ústavně zakotvený princip, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.
9. S ohledem na uvedené není podle žalobce jasné, zda úmyslem žalovaného bylo věcné břemeno zřít, jak se zdá z výroku jeho rozhodnutí, nebo zda bylo jeho úmyslem rozšířit stávající věcné břemeno, o němž ovšem žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí přímo nehovoří, ačkoliv tato materie byla při ústním jednání zjevně probírána, jak plyne z protokolu o jednání žalovaného ze dne 13. 7. 2022. Žalovaný si neujasní, jakého vyvlastnění se vyvlastnitel vlastně domáhá (zda zřízení věcného břemene nového či rozšíření údajně již existujícího věcného břemene), ačkoliv tento údaj je povinnou součástí žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení.
10. Přitom, i pokud by snad oprávnění státu v tomto směru bylo možno dovodit výkladem, musel by se žalovaný vypořádat s tím, zda na pozemcích žalobce stávající věcné břemeno existuje, jaký je jeho právní základ a zda toto stávající věcné břemeno nezanikne uskutečněním účelu vyvlastnění. Nic takového odůvodnění napadeného rozhodnutí ovšem neřeší, ačkoliv o údajné existenci takového stávajícího věcného břemene bylo prokazatelně jednáno a žalobce s názorem vyvlastnitel nesouhlasil. Vyvlastnitel ovšem k rozsahu údajného stávajícího věcného břemene netvrdil nic, pouze odkazoval na § 22 zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (dále jen „elektrizační zákon“), pocházející jednoznačně „z doby nesvobody“ a obsahující protiústavní ustanovení o tom,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

že za výkon svého oprávnění ve vztahu k cizím nemovitostem nejsou energetické podniky povinny poskytovat náhradu.

11. V závěru žalobce namítal, že již žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení trpí vadami, nesouhlasil s názorem žalovaného, že daná stavba přenosové soustavy je změnou již dokončené stavby. Jak plyne z výše uvedeného, vyvlastnitel podával svou žádost s tou koncepcí, že již nemusí žádat o omezení vlastnického práva žalobce k „vnitřní části“ plochy, potřebné pro zřízení dané stavby přenosové soustavy, a to na podkladě tvrzení, že právní důvod k omezení vlastnického práva žalobce k této ploše již vyvlastnitel má na podkladě údajného stávajícího věcného břemene.
12. Pro větší přehlednost žalobce k žalobě připojil náčrtek ze znaleckého posudku, který žalobce předložil v řízení před žalovaným. Žalobce uvedl, že znalec zde načrtl situaci na omezovaných pozemcích. Vyznačil v něm, v jakém rozsahu žádá vyvlastnitel nyní žalobce omezit, v jakém rozsahu vyvlastnitel tvrdí existenci svého oprávnění „z doby nesvobody“ a dále vyznačil míru faktického omezení vlastnického práva v důsledku existence ochranného pásma podle § 46 energetického zákona. Už jen z tohoto náčrtku je zřejmé, že vyvlastnitel žádá omezení žalobce věcným břemenem v mnohem menším rozsahu než v tom, v jakém bude žalobce zřízením navrhované stavby fakticky omezen.
13. Dle žalobce tedy žalovaný neuvedl ohledně existence údajného stávajícího věcného břemene v odůvodnění napadeného rozhodnutí nic podstatného. Přitom na podkladě tvrzení vyvlastnitel v žádosti měly být řešeny v napadeném rozhodnutí následující otázky.
14. Žalovaný se měl zabývat tím, zda budoucí stavba přenosové soustavy je změnou již dokončené stavby nebo stavbou novou. Z pohledu žalobce jde jednoznačně o stavbu novou, v jejímž rámci dojde ke snesení celé dosavadní stavby, výstavby zcela nových stožárů (mnohdy na nových místech, byť počet stožárových míst zůstává stejný) a charakter přenosového vedení bude zcela jiný. Jde-li poté o novou stavbu, musí vyvlastnitel k této stavbě získat ve vztahu k majetku žalobce jako vyvlastňovaného zcela nový právní důvod v plném rozsahu a nemůže využít svého oprávnění založeného na existenci rušené stavby.
15. Dále měla být řešena otázka, zda je vůbec přípustné, aby budoucí stavba přenosové soustavy zčásti omezovala vlastníka pozemku, na němž bude umístěna, na podkladě věcného břemene vzniklého podle právní úpravy „z doby nesvobody“. Není přitom pochyb o tom, že ona právní úprava, tj. § 22 elektrizačního zákona, nerespektuje aktuální základní náhledy na vlastnické právo, možnosti jeho omezení jen za přiměřenou náhradu a ostatní pravidla, která jsou v současné době ústavně zakotvena v čl. 11 odst. 4 Listiny základních práva a svobod. Je přitom zapotřebí vzít v úvahu, že životnost zamýšlené stavby bude několik desítek let a omezí proto nejen žalobce, ale i jeho právní nástupce. Lze považovat v právním státě za nepřípustné, aby po takovou dobu bylo vlastnické právo omezeno na podkladě totalitního právního předpisu, který nerespektoval vlastnické právo. Navíc z podstaty věci plyne, že případné věcné břemeno podle § 22 elektrizačního zákona zanikne snesením stávající stavby přenosové soustavy a vyvlastnitel by po tomto snesení již neměl žádný právní titul k užívání střední části vymezeného pásu, ani k tomu, aby byl žalobce omezen ve svých činnostech v ochranném pásmu.
16. Posledním okruhem otázek, které měly být napadeným rozhodnutím řešeny, a jimiž se měl žalovaný zabývat, je, zda vyvlastnitelem žádané omezení vlastnického práva žalobce věcným břemenem odpovídá skutečnému rozsahu ztráty práv žalobce v důsledku zřízení zamýšlené budoucí stavby přenosové soustavy. Vyvlastnitelem žádané omezení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vlastnického práva rozsahem věcného břemene je ve skutečnosti podstatně menší než to, jak předmětná stavba žalobce fakticky v právech vlastníka omezí. V šíři ochranného pásma přenosové soustavy, jehož rozsah nekopíruje zřizované věcné břemeno, totiž nebude např. možné uskladňovat hořlavé a výbušné látky (§ 46 odst. 8 energetického zákona) a rovněž vysazovat chmelnice a nechávat růst porosty nad výšku 3 m (§ 46 odst. 9 energetického zákona).

17. I toto omezení vlastnického práva žalobce by mělo mít základ ve věcném břemenu navrhovaném vyvlastnitelem. Není přitom rozhodující, že vyvlastnitel při ústním jednání uváděl, že energetický zákon v ochranném pásmu žádné povinnosti vlastníkovu pozemku neukládá. Není sporu, že i v rámci ochranného pásma bude žalobce na výkonu svého vlastnického práva podstatně omezen. Za tato nepochybná omezení svého vlastnického práva ve druhé fázi vyvlastňovacího řízení ovšem nebude nijak odškodněn, ostatně znalecký posudek předložený vyvlastnitelem žalobci za tato omezení s žádnou náhradou ani nekalkuluje (na rozdíl od posudku zajištěného žalobcem).
18. Pokud by přitom napadené rozhodnutí žalovaného uvedené otázky detailně a vyčerpávajícím způsobem řešilo, musel by žalovaný dojít k závěru, že podmínky pro vyvlastnění navrhované vyvlastnitelem nejsou splněny, neboť žalobce by byl v takovém případě omezen fakticky více, než k čemu by byl co do strpění omezen vyvlastnitelem navrhovaným rozsahem věcného břemene. V návaznosti na to poté měla být žádost vyvlastnitele podle § 24 odst. 1 zákona o vyvlastnění zamítnuta.

Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a vyjádření k podané žalobě, v němž předně uvedl, že nedoručení geometrického plánu vymezujícího v napadeném rozhodnutí zřízené věcné břemeno společně s tímto rozhodnutím, nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný k tomu podotkl, že zatímco z požadavku neoddělitelnosti geometrického plánu u soukromé listiny k okamžiku podání návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí nelze ustoupit, u veřejné listiny je tomu jinak. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 2 As 62/2008-91.
20. Žalovaný dále nesouhlasil s tvrzením žalobce, že výrok napadeného rozhodnutí je nesrozumitelný. Byl přesvědčen, že sousloví „in personam“, které bylo užito v napadeném rozhodnutí v souvislosti se zřízením věcného břemene, nečiní žádné výkladové potíže, zvláště za situace, kdy je výrok napadeného rozhodnutí podrobně odůvodněn. Nadto je v právní teorii dělení věcných břemen „in personam“ a „in rem“ zcela obvyklé. Z výroku I. napadeného rozhodnutí je zřejmé, kdo je vyvlastňovaný a v čí prospěch se věcné břemeno zřizuje. Současným vymezením obsahu a rozsahu věcného břemene je dále specifikováno, v čem spočívá omezení vlastnického práva žalobce ve prospěch vyvlastnitele. Použití latinských sousloví v soudním rozhodnutí nečiní tato rozhodnutí nesrozumitelnými ani nepřezkoumatelnými, zvláště v situaci, kdy je účastník v řízení zastoupen advokátem. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2009, č. j. 8 Afs 16/2007-705.
21. K vymezení rozsahu věcného břemene, žalovaný poukázal na závěry Nejvyššího soudu uvedené v rozsudku ze dne 16. 1. 2003, sp. zn. 22 Cdo 1417/2001, podle něhož: *„Věcné břemeno musí být ve výroku označeno natolik určitě, aby rozsudek mohl být vykonán v exekučním řízení. Jestliže se poskytuje ochrana výkonu věcného břemene k části nemovitosti, vyznačuje se tato část pozemku na geometrickém plánu, který je potom součástí výroku rozhodnutí; jestliže je však rozsah věcného břemene vztahujícího se k části nemovitosti vymezen*
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ve výroku rozsudku slovně zcela určitě, nejde o rozhodnutí vadné.“ Stejně požadavky lze podle žalovaného vztáhnout i na správní rozhodnutí a jejich výroky. Pokud žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí prostřednictvím konkrétního geometrického plánu vymezil část nemovitosti dotčené věcným břemenem, pak je takové vymezení dostatečné. Je-li takové vymezení nadto blíže specifikováno za použití zákonné terminologie („kolmý průmět“ či „krajní vodiče vedení“) nelze takové vymezení považovat za nesrozumitelné.

22. Dále žalovaný podotkl, že v průběhu vyvlastňovacího řízení žalobce předložil k důkazu znalecký posudek č. 6129-086/2022 ze dne 23. 6. 2022 zpracovaný znaleckou kanceláří ZNALCI A ODHADCI – znalecký ústav, spol. s r.o. (dále též jen „znalecký ústav ZNALCI A ODHADCI“). Tento znalecký posudek je založen na obsahově nesprávném východisku, a to že stávající vedení 220 kV, označené jako V224/223, bude odstraněno a po obou stranách odstraněného vedení budou vybudována dvě paralelní vedení o napěťové úrovni 2 x 400 kV, označené jako V487 a V488. Takovéto závěry nelze učinit z žádného v předmětném řízení provedeného důkazu. Na základě rozhodnutí, a to společného povolení vydaného Ministerstvem průmyslu a obchodu (dále též jen „MPO“) ze dne 9. 11. 2021, byl schválen stavební záměr vyvlastnítele, jímž je vybudování jediného vedení se zdvojenými vodiči (nikoliv dvou paralelních vedení 2 x 400 kV). Trasa připravovaného vedení V487/488 kopíruje stávající trasu vedení, přičemž ani stožárová místa se nemění. Žalovaný tedy rozhodoval o žádosti vyvlastnítele v rozsahu, v jakém bylo omezení vlastnického práva žalobce žádáno, neboť je rozsahem žádosti vázán, přičemž ve vyvlastňovacím řízení posuzoval, zda jsou splněny veškeré podmínky pro vyvlastnění tak, jak je podrobně rozvedeno na str. 6 a násl. napadeného rozhodnutí.
23. Žalovaný dále uvedl, že obsah věcného břemene je v napadeném rozhodnutí zcela jasně specifikován právem vyvlastnítele zřídit a provozovat na uvedeném pozemku stavbu konkrétní přenosové soustavy a dále právem provozovat, opravovat a udržovat součást přenosové soustavy na omezovaném pozemku, provádět její úpravy za účelem obnovy, výměny, modernizace, nebo zlepšení výkonnosti, včetně jejího odstranění. S takto přesně definovanými právy vyvlastnítele korelují povinnosti vyvlastňovaného strpět vyjmenovaná omezení jeho vlastnického práva.
24. Dále žalovaný uvedl, že rozsah omezení vlastnického práva vyvlastňovaného, navrhovaný v žádosti podané dne 6. 5. 2022 vyvlastnítelem, vychází z intencí zmíněného společného povolení. Tímto rozhodnutím byl schválen stavební záměr uvedené stavby, jímž je změna stávající stavby vedení přenosové soustavy spočívající ve vybudování vedení se zdvojenými vodiči. Navrhovaný rozsah věcného břemene představující šrafované plochy, na které žalobce v žalobě náčrtem odkázal, jsou rozšířením vymezení krajních vodičů změněného vedení oproti vedení stávajícímu, přičemž neoznačený pruh mezi tímto rozšířením představuje plochu stávajícího vedení, kde nadále platí zákonné věcné břemeno podle § 22 elektrizačního zákona, podle kterého byla existující stavba vedení přenosové soustavy povolena, a které nebylo předmětem tohoto vyvlastňovacího řízení. Toto zákonné věcné břemeno se do katastru nemovitostí nezapisovalo a nezapisuje.
25. Žalovaný se neztotožnil ani se závěry žalobce, že by se v projednávané věci měl vypořádávat s již existujícím věcným břemenem podle § 22 elektrizačního zákona, neboť v tomto směru nebylo vyvlastnítelem ničeho požadováno, resp. navrhováno, což vyplývá ze skutečnosti, že se v daném případě jedná o změnu stávající stavby přenosové soustavy.
26. Závěrem žalovaný uvedl, že je zde dán zákonný předpoklad, že distribuce elektřiny se uskutečňuje ve veřejném zájmu. Pro stavbu, která je součástí přenosové, přepravní a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

distribuční soustavy, lze vlastnické právo k pozemku vyvlastnit podle zákona o vyvlastnění. Současně zákon definuje distribuční soustavu elektrické energie a v podstatě opakuje, že distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu. Podle § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona má provozovatel distribuční soustavy právo v souladu se zvláštním právním předpisem zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení. K tomu, aby provozovatel distribuční soustavy získal právo zřídit na cizí nemovitosti zařízení distribuční soustavy nebo ji např. přetnul vodičem, nepostačuje samotný energetický zákon a rozhodnutí provozovatele distribuční soustavy, ale je třeba získat příslušný soukromoprávní titul. Tím je typicky smlouva s vlastníkem pozemku nebo rozhodnutí o omezení vlastnického práva dle zákona o vyvlastnění. Energetický zákon upřednostňuje dohodu provozovatele distribuční soustavy a vlastníka dotčené nemovitosti. Teprve pokud není dosažení dohody z objektivních příčin možné, může provozovatel distribuční soustavy přistoupit k podání návrhu na omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene u příslušného vyvlastňovacího úřadu. Vyvlastňovací úřad je v takto zahájeném řízení vázán návrhem (žádostí) a zkoumá pouze to, zda jsou splněny podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě dle zákona o vyvlastnění.

27. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Vyjádření vyvlastnítele k žalobě

28. V písemném vyjádření k žalobě ze dne 10. 11. 2022 vyvlastnitel nejprve zdůraznil žalobcovu pasivitu v průběhu vyvlastňovacího řízení. K žalobní námitce o absenci geometrického plánu jakožto součásti napadeného rozhodnutí vyvlastnitel uvedl, že předmětný geometrický plán byl součástí spisu a žalovaný při svém rozhodnutí z něho vycházel. V této souvislosti odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 30 A 22/2022 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2020, č. j. 9 As 157/2017-78, a uvedl, že žádný právní předpis neukládá správnímu orgánu rozhodujícímu ve správním řízení povinnost k vydanému rozhodnutí připojit geometrický plán. Současně upozorňoval na skutečnost, že žalobce byl seznámen s geometrickým plánem ještě před zahájením správního řízení, a to v rámci pokusu o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene.

29. Dále vyvlastnitel nesouhlasil s tím, že by výrok napadeného rozhodnutí byl nesrozumitelný či nejasný. Namítal-li žalobce použití latinského výrazu „in personam“ v napadeném usnesení, pak vyvlastnitel uvedl, že jde o frekventovaně používanou frázi, jejíž překlad „ve prospěch osoby“ byl v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobci náležitě vysvětlen a žalobci musí být z odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně zřejmé, jaký typ věcného břemene je zřizován. Ani prostorové vymezení věcného břemene v napadeném rozhodnutí vyvlastnitel nepovažoval za nesrozumitelné. Vyvlastnitel v této souvislosti zdůraznil, že žalovaný byl vázán návrhem (žádostí) vyvlastnítele, přičemž vyvlastnitel vymezení rozsahu omezení vlastnického práva žalobce ve své žádosti popsal obdobně.

30. Vyvlastnitel nepřisvědčil tvrzení žalobce, že žalovaný překročil meze žádosti vyvlastnítele. Z napadeného rozhodnutí je seznatelné, že co do vymezení rozsahu a obsahu věcného břemene je výrok napadeného rozhodnutí v souladu s podanou žádostí o zřízení věcného břemene. Vyvlastnitel zdůraznil, že v projednávané věci není žádných pochyb o tom, že napadeným rozhodnutím není rozšiřováno stávající věcné břemeno, nacházející se na pozemcích žalobce a zřízené ve smyslu § 22 elektrizačního zákona. Tato skutečnost je Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zřejmá jak z výroku napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno „*zřizuje se věcné břemeno*“, tak z geometrického plánu.

31. Vyvlastnitel považoval v projednávané věci za zcela zásadní, že se žalobce zřízení věcného břemene v podstatě nebrání, resp. že nebrojí proti jeho zřízení v ploše, v jaké je vymezeno v geometrickém plánu. Žalobce naopak požaduje, aby plocha věcného břemene byla co možná největší. Žalobce tedy podanou žalobou směřuje k získání větší náhrady za zřízení věcného břemene. Pokud by se vyvlastnitel mýlil v tom, že jím požadovaná plocha je dostatečná pro umístění a provozování přenosové soustavy, nepředstavovalo by to vadu napadeného rozhodnutí a nevedlo by to ke zrušení napadeného rozhodnutí. Výsledkem by to totiž bylo, že by napadené rozhodnutí pro vyvlastnitel nezařizovalo zřízení věcného břemene v dostatečném rozsahu a vyvlastnitel by byl nucen zajistit si další věcné břemeno, a to ať již dohodou s vlastníkem pozemku, nebo prostřednictvím nového vyvlastňovacího řízení.
32. Za nedůvodnou vyvlastnitel považoval argumentaci žalobce, že měl žalovaný posoudit, zda stavební záměr vyvlastnitel, tj. stavba přenosové soustavy je změnou dokončené stavby, nebo stavbou novou. Vyvlastnitel zdůraznil, že předmětem správního řízení není posuzování a stanovení druhu stavby, resp. jejího povolovacího režimu podle stavebního zákona. Žalovaný byl v souzené věci vázán vydaným pravomocným rozhodnutím, a to společným povolením MPO ze dne 9. 11. 2021, kterým byla stavba přenosové soustavy povolena. MPO ve zmíněném rozhodnutí uvedlo, že „*Stavba představuje zejména změnu dokončené stavby, resp. změnu (přestavbu) stávajícího dvojitého vedení 220 kV V 223/224 na dvojité vedení 2x 400kV V 487/488 mezi transformovnou TR Vítkov až lomový bod R15 a výstavbu nového úseku vedení od lomového bodu R15 do nové transformovny TR Vernéřov...*“ Právě pozemky žalobce se nacházejí v úseku vedení, který vymezilo MPO jako změnu dokončené stavby. Připravovaná změna věrně kopíruje trasu stávajícího elektrického vedení a nemění se ani počet a pozice existujících stožárů.
33. Na dotčených pozemcích žalobce je umístěno a provozováno elektrické vedení, na jehož režim dopadá elektrizační zákon, včetně zákonného věcného břemene ve smyslu § 22 elektrizačního zákona. Vyvlastnitel souhlasil s tím, že podle odstavce 3 zmíněného ustanovení elektrizačního zákona oprávnění ke stavbě elektrického vedení vznikala povolením a zanikají zrušením vedení, nicméně upozornil na to, že podle společného povolení MPO ze dne 9. 11. 2021 v případě existujícího elektrického vedení umístěného na pozemcích žalobce nedochází ke zrušení tohoto vedení, ale ke změně dokončené stavby.
34. Vyvlastnitel dále podotkl, že žalobce jako jediný relevantní důkaz pro svá tvrzení odkázal na znalecký posudek, který je součástí správního spisu. Právě na základě tohoto posudku se žalobce domáhá výrazně většího rozsahu vyvlastnění, resp. rozsahu věcného břemene, než je požadováno vyvlastnitelem v jeho žádosti. Podle vyvlastnitel zmíněný znalecký posudek vykazuje vady. Znalecký posudek je především nesprávně založen na tom, že existující elektrické vedení bude na pozemcích žalobce odstraněno a po obou stranách odstraněného vedení budou vybudovány dvě paralelní vedení o napěťové úrovni 2x 400kV. Z žádného podkladu založeného ve správním spise tato skutečnost ovšem nevyplývá. Tento hrubý omyl znalce následně vede k zásadním vadám posudku pro ocenění věcných břemen a stanovení náhrady za údajné ochranné pásmo mezi dvěma samostatnými vedeními.
35. Podle vyvlastnitel žalobce spojuje újmu, kterou je již zatížen z důvodu existujícího vedení také s ochranným pásmem vedení a spojuje náhradu za zřízení věcného břemene i s touto

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

plochou ochranného pásma. Fakticky se domáhá zahrnutí plochy ochranného pásma elektrického vedení do plochy nově zřizovaného věcného břemene. Vyvlastnitel k tomu poukázal na znění § 46 odst. 3 energetického zákona a konstatoval, že z dikce tohoto ustanovení lze dovodit, že vlastní vedení přenosové soustavy prostorově v terénu vymezuje průmět krajních vodičů tohoto vedení na povrch pozemku. Podle zmíněného ustanovení se nezřizuje věcné břemeno pro ochranné pásmo vedení. Na podporu svého tvrzení vyvlastnitel odkázal na stanovisko MPO ze dne 8. 3. 2022.

Posouzení věci soudem

36. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
37. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobci uplatnili v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 2 odst. 2 větou první liniového zákona. Povinností žalobců je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
38. Soud rozhodoval věc přednostně ve smyslu § 56 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 4a odst. 3 liniového zákona, a to ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy došlo k řádnému oznámení napadeného rozhodnutí žalobci (tj. ode dne 16. 12. 2022).
39. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
40. Předně se soud v souzené věci věnoval žalobcem namítané skutečnosti, že žalovaný žalobci řádně nedoručil žalobou napadené rozhodnutí včetně geometrického plánu č. 27-141624/2015, který má stanovit rozsah omezení vlastnického práva žalobce, neboť podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ke správnímu soudu je vázáno na oznámení tohoto rozhodnutí, přičemž nedostatek řádného doručení rozhodnutí brání přezkoumání napadeného správního rozhodnutí správním soudem.
41. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaný společně s napadeným rozhodnutím žalobci nezaslal zmíněný geometrický plán. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný tuto skutečnost potvrdil a uvedl, že předmětný geometrický plán žalobci spolu s napadeným rozhodnutím nedoručoval, protože předmětný geometrický plán není ani přílohou, ani nedílnou součástí napadeného rozhodnutí. Žalovaný měl za to, že v tomto případě zcela postačovalo, když byl geometrický plán citován ve výroku mezitímního rozhodnutí.
42. Soud k tomu uvádí, že ve výroku I. napadeného rozhodnutí je uvedeno, že žalovaný rozhoduje o omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene k pozemkům p. č. XA, v plošném rozsahu 178,6 m² z celkové výměry 913 m², p. č. XB, v plošném rozsahu 47,1 m², z celkové výměry 288 m², p. č. XC, v plošném rozsahu 46,3 m² z celkové výměry 611 m², p. č. XD, v plošném rozsahu 582,5 m², z celkové výměry 20 964 m², a p. č. XE,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v plošném rozsahu 1 378,6 m², z celkové výměry 15 045 m² v k. ú. X, přičemž přesné vymezení částí pozemků dotčených věcným břemenem, je vyznačeno v geometrickém plánu č. 27-141624/2015. Z výroku I. napadeného rozhodnutí je tedy zjevné, že vlastnické právo žalobce má být omezeno věcným břemenem pouze u části omezovaných pozemků. Přesný rozsah omezení poté nelze zjistit jinak než z předmětného geometrického plánu. Jedině předmětný geometrický plán umožňuje identifikovat část pozemku žalobce jako samostatnou věc, která je předmětem napadeného rozhodnutí. Týká-li se výrok napadeného rozhodnutí částí pozemků, jejichž rozsah je definován geometrickým plánem, stává se geometrický plán jeho nedílnou součástí, a jako takový musí být doručen současně s rozhodnutím všem účastníkům řízení (k tomu srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 9. 1998, č. j. 6 A 74/96-30, publ. in Soudní judikatura č. 3/2002). Nestane-li se tak, porušuje správní orgán ustanovení o doručování.

43. V této souvislosti soud předně poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2022, č. j. 9 As 157/2018-80, na který odkazoval vyvlastnitel ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 28. 11. 2022, podle něhož pokud výroková část rozhodnutí o omezení vlastnických práv zřízením věcného břemene odkazuje na geometrický plán, není nezbytné učinit geometrický plán součástí rozhodnutí pouze za situace, kdy z výroku rozhodnutí vyplývá vůle vyvlastnit pozemek tímto geometrickým plánem oddělovaný, tj. pokud je věcné břemeno zřizováno k celému nově oddělenému pozemku. Právě a pouze z důvodu, že věcné břemeno bylo zřízeno k celým pozemkům (nikoli k jejich částem), považoval Nejvyšší správní soud rozhodnutí o vyvlastnění (i bez geometrického plánu) za dostatečně určité (k tomu srov. např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2013, č. j. 7 As 2/2013-39).
44. Dále soud odkazuje na judikaturu civilních soudů, protože soudy v občanském soudním řízení svými rozsudky běžně zřizují věcná břemena v rozsahu geometrických plánů a jejich závěry jsou aplikovatelné i na nyní projednávanou věc. V usnesení ze dne 13. 4. 2022, sp. zn. 20 Cdo 588/2022, které se týkalo doručení soudního rozsudku výrokem odkazujícího na geometrický plán, Nejvyšší soud dospěl k závěru, že soud musí účastníkům doručit písemný stejnopis rozsudku včetně jeho nedílné součásti v podobě geometrického plánu vyhotoveného v listinné podobě. Současně lze podle zdejšího soudu odkázat i na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2021, sp. zn. 28 Cdo 509/2021, podle něhož týká-li se výrok soudního rozsudku *části* pozemku, stává se geometrický plán o jeho oddělení nedílnou součástí rozsudku.
45. V projednávané věci nelze dle zdejšího soudu rovněž odhlédnout od skutečnosti, že geometrický plán je neoddělitelnou součástí listiny, na jejímž podkladě má být proveden zápis věcného břemene do katastru nemovitostí, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy, má-li být zpřesněno jeho geometrické a polohové rčení nebo byl-li průběh hranice určen soudem (§ 48 odst. 1 katastrálního zákona).
46. Vzhledem k tomu, že v nyní souzené věci předmětný geometrický plán (jako jediný) přesně definuje rozsah omezení vlastnického práva žalobce založeného napadeným rozhodnutím, pro řádné doručení napadeného rozhodnutí žalobci bylo nezbytné, aby bylo žalobci doručeno nejen písemné vyhotovení rozhodnutí, ale i předmětný geometrický plán v listinné formě, který tvoří jeho obsahovou součást. Pokud tak žalovaný neučinil, pochybil a porušil ustanovení o doručování a jedná se o vadu řízení.
47. Pakliže byla žaloba podána i přes tuto vadu doručení správního rozhodnutí, chyběla podmínka řízení před soudem. Soud však zdůrazňuje, že samotná vada doručení není

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvodem k odmítnutí žaloby pro předčasnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Jedná se o vadu odstranitelnou. Pokud soud, u kterého byla podána taková žaloba, zjistí, že rozhodnutí nebylo žalobci řádně doručeno, uloží usnesením žalovanému doplnit spis o doklad o doručení rozhodnutí (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 2 As 27/2004-78, publ. ve Sb. NSS pod č. 450/2005, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, č. j. 10 As 169/2022-93).

48. Proto soud v dané věci přistoupil k vydání usnesení ze dne 30. 11. 2022, č. j. 16 A 37/2022-56, jímž žalovanému uložil, aby řádně doručil žalobci napadené rozhodnutí, včetně geometrického plánu č. 27-141624/2015. Jako doklad o doručení byla krajskému soudu žalovaným dne 23. 12. 2022 předložena doručenska, založená na č. l. 61 soudního spisu, z níž je zjevné, že napadené rozhodnutí, včetně zmíněného geometrického plánu bylo žalobci doručeno dne 20. 12. 2022. Žalobce převzetí těchto písemností stvrdil na doručence svým podpisem.
49. Z výše uvedeného tak bez dalšího plyne, že žalobou napadené rozhodnutí včetně geometrického plánu č. 27-141624/2015, bylo žalobci řádně doručeno a soudu tak nic nebránilo v projednání žaloby.
50. Ke zhojení uvedené vady řízení v průběhu soudního řízení a nezrušení napadeného rozhodnutí pro tuto vadu přistoupil soud v situaci, kdy ze samotné žaloby bylo zjevné, že žalobce byl s předmětným geometrickým plánem v průběhu vyvlastňovacího řízení řádně seznámen. O tom svědčí skutečnost, že to byl právě žalobce, kdo poskytl znaleckému ústavu ZNALCI A ODHADCI předmětný geometrický plán pro stanovení (určení) obvyklé ceny – náhrady – za zřízení věcných břemen, tj. pro vyhotovení znaleckého posudku, který poté žalobce předložil v rámci vyvlastňovacího řízení (viz str. 16 znaleckého posudku). Je tedy evidentní, že žalobce měl možnost seznámit se s předmětným geometrickým plánem v průběhu správního řízení a jeho nedoručení mu nebránilo v žalobě náležitě a konkrétně formulovat jednotlivé žalobní body. Skutečnost, že předmětný geometrický plán nebyl součástí napadeného rozhodnutí, tak neměla v daném případě přímý dopad do práv žalobce a pochybení, kterého se žalovaný při doručování napadeného rozhodnutí dopustil, tak nemělo vliv na jeho zákonnost.
51. Dále se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v nedostatku důvodů rozhodnutí a v rozporu výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním.
52. Žalobce vytýkal žalovanému, že se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nezabýval stěžejními otázkami, tj. (i) tím zda budoucí stavba přenosové soustavy je skutečně změnou již dokončené stavby nebo stavbou novou, (ii) zda je vůbec přípustné, aby budoucí stavba přenosové soustavy zčásti omezovala vlastníka pozemku, na podkladě věcného břemene vzniklého na základě § 22 elektrizačního zákona a (iii) zda vyvlastnitelem žádané omezení vlastnického práva žalobce odpovídá skutečnému rozsahu ztráty práv žalobce v důsledku zamýšlené budoucí stavby přenosové soustavy, resp. zda nemělo být věcné břemeno zřízeno v rozsahu ochranného pásma přenosové soustavy. Žalobce byl současně přesvědčen, že z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, zda úmyslem žalovaného bylo zřídit nové věcné břemeno, nebo rozšířit stávající věcné břemeno zřízené na základě § 22 elektrizačního zákona.
53. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).

54. Soud prostudoval žalobou napadené rozhodnutí a shledal, že žalovaný se otázkami uvedenými pod body (i) až (iii) skutečně blíže nezabýval. Soud v této souvislosti ovšem musí upozornit na skutečnost, že předmětem vyvlastňovacího řízení je pouze posouzení splnění zákonných podmínek pro tento mimořádný postup (srov. § 3 a násl. zákona o vyvlastnění), resp. posouzení podmínek pro omezení vlastnického práva žalobce zřízením věcného břemene pro vyvlastnitel a vymezení obsahu tohoto věcného břemene. Vyvlastňovací řízení je podle § 18 odst. 1 zákona o vyvlastnění řízením zahajovaným na žádost, je tedy ovládáno zásadou dispoziční. Tato zásada se dotýká nejen zahájení a průběhu řízení, ale určuje, kdo je oprávněn nakládat s předmětem řízení. Při uplatnění dispoziční zásady se vyvlastňovací řízení zahajuje na návrh vyvlastnitel, který má subjektivní zájem na daném řízení. Vyvlastnitel je odpovědný za svoji žádost, se kterou může v průběhu řízení disponovat; může zúžit její předmět nebo ji vzít zpět. V řízení o žádosti podané ve smyslu § 18 odst. 1 zákona o vyvlastnění je to vyvlastnitel, kdo vymezuje předmět tohoto řízení a vyvlastňovací úřad je vázán předmětem žádosti vyvlastnitel a nemůže předmět žádosti překročit (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2003, č. j. 7 A 555/2002-16, publ. pod č. 43/2004 Sb. NSS nebo J. HANÁK, D. ŽIDEK a R. ČERNOCKÝ, *Zákon o vyvlastnění. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2022, k § 18 a § 24, ISBN 978-80-7676-511-5.).
55. V případě, že žádost vyvlastnitel obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti, přistoupí vyvlastňovací úřad k posouzení, zda jsou v daném případě splněny podmínky pro vyvlastnění tak, jak jsou upraveny v § 3 až § 5 zákona o vyvlastnění; tedy k věcnému projednání žádosti. Výsledkem tohoto přezkoumání pak nemůže být nic jiného než vyhovění žádosti nebo její zamítnutí.
56. Soud ze správního spisu zjistil, že v projednávané věci vyvlastnitel podal dne 6. 5. 2022 žádost o vydání rozhodnutí o omezení vlastnického práva žalobce k části pozemků p. č. XA, p. č. XB, p. č. XC, p. č. XD, a p. č. XE, zapsaných na LV č. XF, v k. ú. X a o náhradě za omezení vlastnického práva žalobce podle § 24 odst. 4 písm. a) zákona o vyvlastnění.
57. Vyvlastnitel v žádosti uvedl, že v rámci schématu posílení přenosové soustavy České republiky v trase TR Verněřov – TR Vítkov, bude realizována změna stavby vedení přenosové soustavy označená jako „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“. Pro uvedenou stavbu vydalo MPO dne 9. 11. 2021 společné povolení, kterým byl stavební záměr schválen. S ohledem na to, že podle § 24 odst. 3 písm. e) energetického zákona má provozovatel přenosové soustavy právo na cizích nemovitostech zřizovat a provozovat zařízení přenosové soustavy požádal vyvlastnitel o omezení vlastnického práva žalobce zřízením věcného břemene v rozsahu 178,6 m² pro pozemek parc. č. XA, v rozsahu 47,1 m² pro pozemek parc. č. XB, v rozsahu 46,3 m² pro pozemek p. č. XC, v rozsahu 582,5 m² pro pozemek p. č. XD, a v rozsahu 1 378,6 m² pro pozemek p. č. XE, a to podle geometrického plánu č. 27-141624/2015, potvrzeného dne 13. 7. 2015 Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, a to ve prospěch vyvlastnitel, spočívající ve strpění umístění, provedení a provozování stavby přenosové soustavy

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

„V487/488-vedení 400kV VER-VIT“ v ploše pozemků vymezené kolmým průmětem krajních vodičů tohoto vedení, v rozsahu shora zmíněného geometrického plánu.

58. Vyvlastnitel současně žádal vyvlastňovací úřad, aby ve smyslu § 4a liniového zákona rozhodl o základu věci mezitímním rozhodnutím, tj. o omezení vlastnického práva žalobce k omezovaným pozemkům zřízením věcného břemene a o určení lhůty pro zahájení uskutečnění účelu vyvlastnění.
59. Vyvlastnitel k žádosti mimo jiné připojil shora zmíněný geometrický plán č. 27-141624/2015, v němž je uveden výčet pozemků (nejen těch, které se nacházejí ve vlastnictví žalobce), přes které by mělo nově zřizované věcné břemeno vést. Průběh věcného břemene je v geometrickém plánu znázorněn červeně šrafovanými plochami vedoucími paralelně vedle sebe, mezi nimiž je mezera. Neoznačený pruh mezi těmito šrafovanými plochami představuje plochu stávajícího vedení. Trasa změny připravovaného vedení, kopíruje stávající trasu vedení a červeně šrafované plochy vyznačují plochu pod vodiči vedení, které bude na základě přestavby přenosové soustavy vyměněno. V úseku stávající trasy elektrického vedení existuje zákonné věcné břemeno podle předpisů platných ke dni zřízení dosavadní stavby přenosové soustavy, a toto původní zákonné věcné břemeno podle vyvlastnitel zůstává v platnosti i pro připravovanou změnu stavby (viz žádost vyvlastnitel ze dne 6. 5. 2022, protokol o ústním jednání ze dne 13. 7. 2022 a žádost o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 10. 8. 2015 – všechny zmíněné listiny jsou součástí správního spisu).
60. Z geometrického plánu je dále patrné, že omezované pozemky žalobce se zcela nenacházejí v ploše stávajícího vedení přenosové soustavy, a že části omezovaných pozemků žalobce tedy budou zasaženy nově vzniklými paralelně vedoucími plochami věcného břemene. Pro lepší přehlednost soud připojuje výřez z geometrického plánu č. 27-141624/2015, kde je znázorněn průběh věcného břemene přes pozemky žalobce.

[obrázek anonymizován]

61. Při ústním jednání konaném dne 13. 7. 2022 se vyvlastnitel vyjádřil ke znaleckému posudku předloženému žalobcem pro posouzení výše náhrady za omezení jeho vlastnického práva. Vyvlastnitel zdůraznil, že znalec dochází k mylnému závěru, že stávající vedení bude odstraněno a po jeho stranách budou vybudovány dvě paralelní elektrická vedení. Vyvlastnitel zdůraznil, že trasa stávajícího vedení bude zachována, nemění se ani stožárová místa. Toto chybné zjištění znalce zakládá „i vadu rozsahu věcného břemene a jeho výpočtu“. Dále podotkl, že požadovaný rozsah vyvlastnění pro omezované pozemky je celkem 2 233,1 m². Znalec však nad rámec této výměry požadované v žádosti vyvlastnitel rozšiřuje rozsah požadovaného věcného břemene i o plochu zákonného věcného břemene stávajícího vedení a o plochu ochranného pásma vně krajních vodičů vedení.
62. Soud je toho názoru, že z žádosti vyvlastnitel, ale i z jeho vyjádření při ústním jednání dne 13. 7. 2022, je zcela jednoznačně patrné, že vyvlastnitel vymezil předmět vyvlastňovacího řízení, tak že vyvlastňovacím úřadem mělo být rozhodnuto o omezení vlastnického práva žalobce zřízením nového věcného břemene pouze k těm částem omezovaných shora specifikovaných pozemků žalobce, které se nachází v ploše přesně vymezené geometrickým plánem, a to pod rameny nosných stožárů přestavěné přenosové soustavy, resp. v ploše která se bude nacházet pod vodiči přenosové soustavy po její přestavbě. Vyvlastnitel tedy nežádal o zřízení věcného břemene v ploše nacházející se podle Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

geometrického plánu č. 27-141624/2015 mezi paralelně vedoucími červeně šrafovanými plochami označujícími průběh nově zřizovaného věcného břemene, tj. v prostoru, kde se nachází stávající elektrické vedení, jehož přestavba byla společným povolením MPO ze dne 9. 11. 2021 schválena.

63. Jak již uvedl soud shora, vyvlastňovací úřad je vázán předmětem žádosti a není oprávněn, jakkoliv tento předmět rozšiřovat. V souzené věci byl tedy žalovaný povinen po posouzení toho, zda žádost vyvlastnítele splňuje zákonem stanovené náležitosti, přezkoumat pouze to, zda jsou splněny podmínky pro omezení vlastnického práva žalobce zřízením nového věcného břemene stanovené v § 3 až § 5 zákona o vyvlastnění v rozsahu vymezeném v žádosti vyvlastnítele, tj. k té části pozemků, kterou vyvlastnitel ve své žádosti specifikoval a upřesnil v geometrickém plánu. Žalovaný byl tedy povinen zejména zabývat se tím, zda byla v daném případě prokázána existence a převaha veřejného zájmu na vyvlastnění, nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného a jestli je účel vyvlastnění v souladu s cíli a úkoly územního plánování (viz § 3 odst. 1 a 2 zákona o vyvlastnění a § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění); dále posoudit přiměřenost vyvlastnění, tj. zda je vyvlastnění požadováno pouze v rozsahu nezbytném k dosažení účelu vyvlastnění (§ 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění); a přezkoumat, zda vyvlastnitel v řízení řádně prokázal, že se mu nepodařilo v zákonné lhůtě uzavřít příslušnou smlouvu o získání práv k pozemkům potřebným pro uskutečnění účelu vyvlastnění (§ 5 odst. 1 zákona o vyvlastnění).
64. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zjevné, že této povinnosti žalovaný dostál. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve stručně zrekapituloval průběh správního řízení a přezkoumal, zda žádost o vyvlastnění obsahuje náležitosti podle § 18 odst. 2 zákona o vyvlastnění a shledal, že vyvlastnitel v žádosti řádně označil pozemky, jichž se vyvlastnění týká, a práva třetích osob na nich váznoucích; údaje o tom, jakého vyvlastnění se vyvlastnitel domáhá; údaj o tom, v jaké lhůtě a jakým způsobem vyvlastnitel zahájí uskutečňování účelu vyvlastnění a skutečnosti nasvědčující tomu, že byly splněny podmínky pro vyvlastnění. Po prověření skutečnosti, že žádost vyvlastnítele má zákonem stanovené náležitosti, žalovaný přistoupil k věcnému přezkumu podané žádosti a k ní připojených podkladů.
65. Na stranách 6 až 11 se žalovaný na základě vyvlastnítelem předložených podkladů podrobně zabýval tím, zda jsou splněny veškeré podmínky pro vyvlastnění dle § 3 až § 5 zákona o vyvlastnění. Žalovaný shledal, že vyvlastnitel prokázal účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem, kterým je podle žalovaného realizace změny stavby vedení přenosové soustavy „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“ v rámci jejího posílení. Žalovaný uvedl, že zřizování a provozování přenosové soustavy se děje ve veřejném zájmu a tento provozovateli vyplývá přímo ze zákona. Otázka veřejného zájmu tedy nebyla v projednávané věci předmětem dokazování a žalovaný pouze posoudil, zda převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Žalovaný byl přesvědčen, že veřejný zájem na vyvlastnění byl ve vyvlastňovacím řízení jednoznačně prokázán. Byl přesvědčen, že stavba je natolik důležitá pro zajištění základních cílů a priorit Státní energetické koncepce, že veřejný zájem převažuje nad ochranou práv žalobce a jeho nedotknutelností do té míry, že je omezení jeho vlastnického práva nadřazeno těmto právům, přičemž stavba je i v souladu s cíli a úkoly územního plánování (§ 3 odst. 1 a 2, § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění). Dále žalovaný konstatoval, že věcné břemeno je vymezeno v minimální možné míře, a to jako průmět krajních vodičů vedení předmětné stavby ve smyslu § 24 odst. 3 písm. e) energetického zákona a jedná se proto o nejmenší možný rozsah zatížení dotčených pozemků, pro který je vyvlastnitel povinen zajistit věcné břemeno ve smyslu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

energetického zákona. Podle žalovaného tímto byla splněna i podmínka pro vyvlastnění stanovená v § 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění. Současně žalovaný uvedl, že vyvlastnitel ve vyvlastňovacím řízení řádně prokázal i skutečnost, že se mu nepodařilo v zákonné 60denní lhůtě uzavřít s žalobcem příslušnou smlouvu o získání práv k pozemkům potřebným pro uskutečnění účelu vyvlastnění stanoveného zákonem. Žalovaný poukázal na to, že z vyvlastnitelem předložených podkladů jednoznačně vyplývá, že se vyvlastnitel několikrát bezúspěšně pokusil o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene s žalobcem a rovněž s ním vyvlastnitel bezvýsledně vedl několik jednání. Vyvlastnitel tedy podle žalovaného splnil i podmínku stanovenou v § 5 odst. 1 zákona o vyvlastnění pro kladné vyřízení jeho žádosti.

66. S ohledem na uvedené soud konstatuje, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je jednoznačně seznatelné, že žalovaný dostal své povinnosti a řádně se zabýval přezkumem splnění zákonem stanovených podmínek pro vyvlastnění, resp. pro vyvlastnění zřízením věcného břemene ve vztahu k předmětu řízení vymezenému vyvlastnitelem a své rozhodnutí řádně a dostatečně v tomto směru odůvodnil.
67. Pokud žalobce namítá, že žalovaný byl v odůvodnění napadeného rozhodnutí povinen řešit existenci stávajícího zákonného věcného břemene na pozemcích žalobce, neboť o tom bylo v průběhu vyvlastňovacího řízení prokazatelně jednáno, přičemž žalobce s názorem vyvlastnitel nesouhlasil, soud uvádí, že z obsahu správního spisu je zjevné, že ode dne zahájení vyvlastňovacího řízení žalobce nevznsl jedinou námitku ve vztahu k návrhu vyvlastnitel na omezení jeho vlastnických práv. Žalobce pouze předložil znalecký posudek za účelem posouzení náhrady za vyvlastnění a při ústním jednání dne 13. 7. 2022 toliko uvedl, že trvá na jeho správnosti a považuje jej za dostatečný pro vyvlastňovací řízení. Z protokolu o ústním jednání je zjevné, že při tomto jednání se vyvlastnitel vyjadřoval k žalobcem předloženému znaleckému posudku, se kterým nesouhlasil a žalobce na konkrétní námitky vyvlastnitel nikterak nereagoval. Otázky vztahující se k existenci stávajícího zákonného věcného břemene, či otázka, zda toto zákonné věcné břemeno nezanikne uskutečněním účelu vyvlastnění nebyla při tomto jednání vůbec nastolena.
68. S ohledem na to, že vyvlastnitel nežádal o omezení vlastnického práva žalobce zřízením věcného břemene rovněž ve vnitřní ploše nacházející se mezi paralelně vedoucími pásy nově zřizovaného věcného břemene, na němž se dle tvrzení vyvlastnitel (ale i žalobce) nachází stávající vedení, k jehož umístění a provozování na pozemcích žalobce byl podle § 22 elektrizačního zákona energetický podnik oprávněn ze zákona, a žalobce v tomto směru nevznsl v rámci vyvlastňovacího řízení jedinou námitku, soud uzavírá, že žalovaný nebyl povinen při posuzování oprávněnosti žádosti vyvlastnitel a posuzování splnění podmínek zákonem stanovených v § 3 až § 5 zákona o vyvlastnění, se touto částí pozemku jakkoliv zabývat. Žalovaný - vázán předmětem řízení a jeho rozsahem vymezeným v žádosti vyvlastnitel - byl povinen posoudit pouze to, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro zřízení věcného břemene k té části omezovaných pozemků specifikovaných v žádosti vyvlastnitel, a řádně své rozhodnutí v tomto směru odůvodnit, což učinil.
69. Žalovaný, tedy nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů, když ve svém rozhodnutí neuvedl, proč nepovažuje přestavbu přenosové soustavy za stavbu novou, a zda je možné, aby byla přestavba přenosové soustavy umístěna a provozována na základě zákonného věcného břemene podle § 22 elektrizačního zákona, uvedené nebylo předmětem řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

70. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že výrok napadeného rozhodnutí je v rozporu s jeho odůvodněním. Žalobce v této souvislosti namítal, že si žalovaný neujasní, jakého vyvlastnění se vyvlastnitel domáhá. Žalobce byl přesvědčen, že ho žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí sice omezil zřízením nového věcného břemene, nicméně podle žalobce bylo při ústním jednání dne 13. 7. 2022 vyjasněno, že vyvlastnitel žádá o rozšíření zákonného věcného břemene. Tuto argumentaci soud neshledal důvodnou, neboť z protokolu o ústním jednání ze dne 13. 7. 2022 je zjevné, že vyvlastnitel v návaznosti na žalobcem předložený znalecký posudek, naopak zdůrazňuje, že *„řízení je ovládáno dle správního řádu požadovaným rozsahem vyvlastnění. Tedy pro pět dotčených pozemků vyvlastňovaného s celkovou výměrou 2 233,1 m².“* a současně vytýká znalci, který pro žalobce zmíněný znalecký posudek zpracoval, že pochybil, když věcné břemeno, o jehož zřízení vyvlastnitel žádá, nesprávně rozšířil *„i o plochu věcného břemene stávajícího vedení“*.
71. Dle soudu v souzené věci není pochyb o tom, že vyvlastnitel žádal o zřízení nového věcného břemene, jehož rozsah vymezil vyvlastnitel ve své žádosti a přesně specifikoval v geometrickém plánu č. 27-141624/2015, a o tomto návrhu měl žalovaný rozhodnout. Jak vyplývá z výroku I. napadeného rozhodnutí, ale i z jeho odůvodnění, právě o žádosti o omezení vlastnického práva zřízením nového věcného břemene žalovaný rozhodl. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zjevné, že výrok I. není v rozporu s jeho odůvodněním a důvody napadeného rozhodnutí nejsou ve vztahu k výroku I. nejednoznačné. Proto nelze považovat napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro jeho nesrozumitelnost. Žalobní námitka tedy není důvodná.
72. Stejně tak soud nepřisvědčil námitce žalobce, že bylo povinností žalovaného, aby se v rámci vyvlastňovacího řízení, zabýval tím, zda omezení vlastnického práva žalobce zřízením věcného břemene odpovídá omezení jeho práv, ke kterému umístěním a provozováním přenosové soustavy dojde ve smyslu § 46 energetického zákona, vznikem ochranného pásma v blízkosti přenosové soustavy.
73. Soud předně uvádí, že předmětem rozhodování ve vyvlastňovacím řízení nemůže být existence ani rozsah ochranného pásma, neboť ochranné pásmo v okamžiku zahájení vyvlastňovacího řízení již existuje. Ochranné pásmo je totiž zřizováno ze zákona v okamžiku nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo společného povolení, nebo nabytí účinnosti veřejnoprávní smlouvy územní rozhodnutí nahrazující (k tomu srov. § 46 odst. 1 energetického zákona). Předpokladem pro zahájení vyvlastňovacího řízení je existence pravomocného územního rozhodnutí [§ 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění]. Omezení vyplývající z umístění ochranného pásma tedy zatěžuje pozemky, které jsou předmětem vyvlastňovacího řízení ode dne, kdy územní rozhodnutí o umístění stavby nabylo právní moci.
74. V nyní projednávané věci tedy ochranné pásmo přenosové soustavy zatěžovalo pozemek žalobce ode dne 24. 12. 2021, tj. ode dne kdy nabylo právní moci společné povolení MPO ze dne 9. 11. 2021, kterým byl schválen stavební záměr přestavby přenosové soustavy pod názvem „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“. Omezení vlastnického práva žalobce vyplývající z umístění ochranného pásma tak nevychází, resp. nemá a ani nemůže mít základ ve věcném břemenu, které je zřizováno ve vyvlastňovacím řízení, jak se mylně domnívá žalobce. Oba instituty, které nelze směřovat, vznikají na sobě zcela nezávisle ve dvou odlišných správních řízeních, přičemž z žádného zákonného ustanovení nevyplývá, že by věcné břemeno zřizované ve vyvlastňovacím řízení mělo kopírovat rozsah již existujícího ochranného pásma zařízení přenosové soustavy.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

75. Ve vyvlastňovacím řízení tak nemohla být otázka existence ochranného pásma vůbec řešena, neboť toto ochranné pásmo vzniklo ze zákona na základě pravomocného rozhodnutí vydaného ve společném územním a stavebním řízení, tj. společného povolení MPO ze dne 9. 11. 2021.
76. Soud podotýká, že vyvlastňovací úřad nebyl ani povinen věnovat se skutečnosti, že rozsah vyvlastnitelem požadovaného věcného břemene nekopíruje rozsah již existujícího ochranného pásma a nezahrnuje i plochu stávajícího vedení. Je nezbytné si totiž uvědomit, že vyvlastňovací úřad je povinen zkoumat pouze to, zda rozsah věcného břemene, tak jak je vymezen v žádosti vyvlastnítele, omezuje vlastníka jenom v tom rozsahu, který je nezbytný k dosažení účelu (§ 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění). Vyvlastnění totiž musí zasahovat do práv vlastníka, co možná nejméně. Při omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene vyvlastňovací úřad tedy zkoumá, zda bude plošný zásah do vlastnických práva vyvlastňovaného minimalizován pouze na plochu nezbytnou k zajištění účelu vyvlastnění, což žalovaný v daném případě učinil (viz. odst. 80 tohoto rozsudku). Současně soud zdůrazňuje, že vyvlastnitel v rámci vyvlastňovacího řízení nemůže být nucen rozšiřovat plochu věcného břemene jen proto, aby byla vyvlastňovanému ve vyvlastňovacím řízení stanovena vyšší náhrada za omezení jeho vlastnického práva.
77. Pokud měl žalobce v projednávané věci za to, že je nezbytné rozšířit plochu zřizovaného věcného břemene i o další části omezovaných pozemků, nic žalobci nebránilo, aby ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění takového rozšíření v průběhu vyvlastňovacího řízení navrhl. Podle zmíněného ustanovení totiž platí, že *„[n]ení-li možné pozemek, stavbu nebo jejich část, popřípadě právo odpovídající věcnému břemenu užívat bez vyvlastňovaného pozemku, stavby nebo jejich částí či věcného břemene buď vůbec nebo jen s nepřiměřenými obtížemi, lze na ně rozšířit vyvlastnění, jestliže o to vyvlastňovaný požádá, i když není nezbytné k dosažení daného účelu.“* Návrh na rozšíření vyvlastnění dle § 4 odst. 3 uvedeného zákona může být podán nejen ohledně pozemků a staveb, jejichž vyvlastnění není nezbytné k dosažení daného účelu, nýbrž (*a minori ad maius*) též ohledně pozemků a staveb, jejichž vyvlastnění je nezbytné k dosažení daného účelu, avšak navzdory tomu nebylo požadováno vyvlastnitelem v žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2006, č. j. 3 As 35/2005-63, publ. pod 880/2006 Sb. NSS, a ze dne 26. 4. 2017, č. j. 2 As 22/2017-57). S takovýmto návrhem by se poté musel vyvlastňovací úřad řádně vypořádat a své závěry ohledně (ne)opodstatněnosti takového návrhu vyvlastňovaného uvést v odůvodnění rozhodnutí o vyvlastnění.
78. V souzené věci však soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce v průběhu vyvlastňovacího řízení žádné výhrady vůči omezení svých vlastnických práv zřízením věcného břemene v rozsahu navrhovaném vyvlastnitelem v podané žádosti neuplatnil. Žádné námitky proti návrhu vyvlastnítele žalobce nevznesl ani při ústním jednání konaném dne 13. 7. 2022. Žalobce zůstal po celou dobu vyvlastňovacího řízení *de facto* nečinný. Žalobce v řízení předložil pouze znalecký posudek č. 6131-088/2022, vyhotovený za účelem posouzení výše náhrady za omezení jeho vlastnického práva, o čemž žalovaný v dané fázi vyvlastňovacího řízení nerozhodoval.
79. Soud zdůrazňuje, že nepominul skutečnost, že ještě před zahájením vyvlastňovacího řízení žalobce opakovaně jednal s vyvlastnitelem (viz protokoly z jednání o smlouvě o zřízení věcného břemene ze dne 20. 9. 2016, 19. a 20. 1. 2017, 8. 2. 2017, 16. 2. 2017, 27. 4. 2017, 15. 5. 2017, 17. - 19. 10. 2017, 23. 10. 2017, 2. 11. 2017 a 26. 2. 2017), přičemž v průběhu těchto jednání žalobce uvedl, že požaduje náhradu za zřízení věcného břemene za „celý Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozsah věcného břemene včetně stávajícího věcného břemene“, neboť stavba přenosové soustavy je stavbou novou a stávající věcného břemeno vzniklé podle § 22 elektrizačního zákona zanikne, a že skutečnost, že jde o stavbu novou konzultoval se stavebním úřadem, a proto „věcné břemeno včetně ochranného pásma s rozšířenou obslužností je v režimu naprostých omezení ze strany ČEPSu“. Žalobce v zásadě požadoval, aby vyvlastnitel rozšířil věcné břemeno o plochu ochranného pásma a o plochu stávajícího vedení z důvodu zisku vyšší náhrady za zřízení věcného břemene. Soud k tomu podotýká, že tyto výtky žalobce adresoval pouze vyvlastniteli, resp. uplatňoval je v rámci jednání s vyvlastnitelem ještě před zahájením vyvlastňovacího řízení. Po zahájení vyvlastňovacího řízení žalobce již proti žádosti o zřízení věcného břemene na omezovaných pozemcích, a to v rozsahu požadovaném vyvlastnitelem, ničeho nenamítal. Ve vyvlastňovacím řízení žalobce žádné námitky proti návrhu vyvlastnitel, se kterými by se musel vyvlastňovací úřad následně vypořádat, anebo je vzít v úvahu, nepředestřel. Žalobce v řízení předložil pouze znalecký posudek č. 6131-088/2022, vyhotovený za účelem posouzení výše náhrady za omezení jeho vlastnického práva, o čemž žalovaný v dané fázi vyvlastňovacího řízení nerozhodoval.

80. Vzhledem k tomu, že vyvlastňovací úřad není nadán pravomocí ve vyvlastňovacím řízení rozšiřovat omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, pokud o to vyvlastňovaný (zde žalobce) výslovně nepožádal, neboť by tím šel proti požadavku minimalizace zásahu do jeho vlastnického práva, nelze žalovanému vytýkat, že se v souladu se zákonem zabýval toliko posouzením toho, zda vyvlastnitelem požadované omezení vlastnického práva nezasahuje žalobce více, než by bylo nezbytné k dosažení účelu vyvlastnění. Žalovaný tedy nepochybil, jestliže se ve vyvlastňovacím řízení nezabýval otázkou, jestli má rozsah zřizovaného věcného břemene kopírovat rozsah již existujícího ochranného pásma a nemělo by být věcné břemeno zřízeno i v ploše stávajícího vedení, a své úvahy neuvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí tedy nemůže být v tomto směru považováno za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
81. Dále soud podotýká, že co se týče samotného umístění přenosové soustavy „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“, ze zákona o vyvlastnění nevyplývá pravomoc správních orgánů jako vyvlastňovacích úřadů zpochybňovat umístění stavby vyplývající z rozhodnutí jiných správních orgánů, či samostatně posuzovat jiné otázky týkající se území. Pokud by tak správní orgány učinily, jednaly by nad rámec zákonem stanovené pravomoci a osobovaly by si rozhodovací pravomoc v oblasti, která jim nepřísluší. Vzhledem k tomu, že v souzené věci ani žalobce v průběhu vyvlastňovacího řízení nevznese námitku vztahující se k umístění stavby přenosové soustavy, jak vyplývá z obsahu správního spisu, nemohla být žalovaným otázka umístění přenosové soustavy vůbec řešena (k tomu srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 8 As 187/2016-51, ze dne 11. 8. 2021, č. j. 2 As 317/2020-41, ze dne 24. 11. 2021, č. j. 10 As 365/2021-94, ze dne 19. 1. 2022, č. j. 8 As 222/2021-45).
82. Dále se soud věnoval námitkám žalobce týkající se určitosti výroku mezitímního rozhodnutí.
83. Žalobce ve vztahu k výroku rozhodnutí namítal jeho nejasnost s odůvodněním, že je v něm užit latinský výraz „in personam“, přičemž není zřejmé, co tímto výrazem měl žalovaný na mysli; dále v napadeném rozhodnutí není dostatečně vymezen rozsah a obsah věcného břemene a není zcela jasně seznatelné jaká z něho vyplývají pro žalobce omezení.
84. Soud předně uvádí, že věcná břemena (služebnosti) lze obecně dělit podle určení oprávněného subjektu na věcná břemena působící „in rem“ a věcná břemena působící „in

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

personam“. V případě věcných břemen „in rem“ je oprávněným subjektem ten, kdo má vlastnické právo k věci (panujícímu pozemku), v jejíž prospěch bylo věcné břemeno zřízeno. Oprávnění z takového věcného břemene má právo vykonávat každý vlastník panující nemovitosti. Je-li věcné břemeno zřizováno „in personam“, znamená to, že je zřizováno „ve prospěch osoby“, a jedná se o osobní služebnost, kdy vystupuje do popředí potřeba oprávněného na zřízení věcného břemene. Charakteristickým rysem osobních služebností je jejich sepětí s určitou individualizovanou osobou, jejíž zájmy jsou prostřednictvím této služebnosti uspokojovány.

85. V souzené věci byla předmětem řízení žádost vyvlastnítele o omezení vlastnického práva žalobce zřízením věcného břemen ve prospěch provozovatele distribuční soustavy (tj. vyvlastnítele). Vyvlastňovací úřad rozhodoval ve smyslu § 24 odst. 3 písm. a) bodu 2 zákona o vyvlastnění o zřízení věcného břemene ve prospěch konkrétní právnické osoby, tj. o zřízení věcného břemene „in personam“ a tato skutečnost, jednoznačně vyplývá i z mezitímního rozhodnutí žalovaného. Ve výroku napadeného rozhodnutí žalovaný srozumitelně a jednoznačně uvedl, že rozhoduje mezitímním rozhodnutím o omezení vlastnického práva k části pozemků ve vlastnictví žalobce zřízením věcného břemene „*ve prospěch vyvlastnítele: ČEPS, a. s., IČ 25702556, se sídlem Elektrárenská 774/2, Praha 10-Michle, 101 52 Praha.*“
86. Pakliže žalovaný následně ve výroku mezitímního rozhodnutí při určení doby, na kterou se věcné břemeno zřizuje uvedl, že „*Věcné břemeno se zřizuje „in personam“ na dobu neurčitou*“, tj. že užil latinský výraz „in personam“ namísto toho, aby uvedl český ekvivalent tohoto výrazu „ve prospěch osoby“ nemůže to nic změnit na srozumitelnosti a dostatečné určitosti výroku mezitímního rozhodnutí.
87. Z napadeného rozhodnutí je jednoznačně seznatelné, že věcné břemeno bylo zřizováno ve smyslu shora zmíněného § 24 odst. 3 písm. a) bodu 2 zákona o vyvlastnění ve prospěch konkrétně a jednoznačně identifikovatelné právnické osoby a užití zmíněného latinského výrazu na této skutečnosti nemůže ničeho změnit.
88. Žalovaným užitý latinský výraz nemůže způsobit ani žádné nesnáze příslušnému katastrálnímu úřadu, který bude rozhodovat o zápisu věcného břemen do katastru nemovitostí. U pracovníků katastrálního úřadu, kteří rozhodují o povolení vkladu věcného břemene do katastru nemovitostí, lze s ohledem na jejich odbornou erudici očekávat schopnost porozumět takovýmto latinským výrazům. Soud tedy nepřisvědčil námitce žalobce, že by užití latinského výrazu ve výroku napadeného rozhodnutí činilo toto rozhodnutí nejasným či nesrozumitelným. Žalobní námitka je tedy nedůvodná.
89. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, že rozsah nově zřizovaného věcného břemene je napadeným rozhodnutím vymezen nesrozumitelně a nepřesně. Soud k tomu uvádí, že z výroku rozhodnutí, jímž je omezováno vlastnické právo vyvlastňovaného k pozemku zřízením věcného břemene musí být jednoznačně zřejmé, k jakému pozemku, resp. k jaké části pozemku se věcné břemeno zřizuje. Žalobci lze přisvědčit, že žalovaný ve výroku I. napadeného rozhodnutí uvedl, že věcné břemeno spočívá v právu vyvlastnítele zřídit a provozovat na omezovaných pozemcích žalobce přenosovou soustavu, a to „*v ploše pozemku vymezeného kolmým průmětem krajních vodičů tohoto vedení.*“. Žalovaný ovšem při vymezení rozsahu zřizovaného věcného břemene nezůstal pouze u této formulace. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí též uvedl k jakým pozemkům se věcné břemeno zřizuje a uvedl výměru plošného rozsah věcného břemene ve vztahu k celkové výměře jednotlivých omezovaných pozemků. Současně žalovaný ve výroku I. napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí konstatoval, že „*Přesné vymezení části pozemku dotčeného obsahem věcného břemene, které vyvlastňovaný nebude moci užívat bez dalšího omezení, je vyznačeno v geometrickém plánu č. 27-141624/2015*“.

90. Soud podotýká, že v případě, že je věcné břemeno zřizováno pouze k části omezovaného pozemku, nemusí být vymezení rozsahu zřízení věcného břemene, a tedy i formulace výroku rozhodnutí jednoduchá. Byť se formulace výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí může jevit na první pohled jako komplikovaná, po náhledu do geometrického plánu, který je ve výroku napadeného rozhodnutí citován, a který je součástí napadeného rozhodnutí, je jednoznačně zřejmé, k jakým částem omezovaných pozemků žalobce je věcné břemeno zřizováno a v jakém rozsahu.
91. Soud tedy uzavírá, že výrok I. rozhodnutí je dostatečně určitý i ve vztahu k vymezení rozsahu věcného břemene. Žalobní námitka tak není důvodná.
92. Nedůvodnou shledal soud rovněž námitku žalobce, že je výrok napadeného rozhodnutí neurčitý, neboť se žalovaný při vymezení obsahu věcného břemene toliko spokojil s pouhým odkazem na zvláštní zákon a ve výroku I. napadeného rozhodnutí pouze obecně uvedl, že vyvlastňovaný nebude moci užít rozhodnutím vymezené části pozemků bez dalšího omezení. Soud k tomu uvádí, že žalovaný ve výroku I. napadeného rozhodnutí k obsahu věcného břemene uvedl, že „*Věcné břemeno spočívá v právu vyvlastnítele zřídit a provozovat na výše uvedeném pozemku stavbu přenosové soustavy označené jako „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“, v rámci posílení přenosové soustavy České republiky v trase TR Verněřov – TR Vítkov, spočívající v přetnutí omezovaného pozemku vodiči vedení, a to v ploše pozemku vymezeného kolmým průmětem krajních vodičů tohoto vedení a dále v právu provozovat, opravovat a udržívat součást přenosové soustavy na omezovaném pozemku, provádět její úpravy za účelem obnovy, výměny, modernizace, nebo zlepšení výkonnosti, včetně jejího odstranění.*“ Obsah věcného břemene je tedy vymezen pozitivně výčtem práv, která svědčí vyvlastniteli, a to v souladu s § 24 odst. 3 písm. e) energetického zákona. Omezení vlastnického práva žalobce odpovídá takto vymezenému věcnému břemenu.
93. Vzhledem k tomu, že z žádosti vyvlastnítele nevyplývá, že by v souvislosti se zřízením věcného břemene měla být žalobci současně uložena určitá aktivní povinnost, nemohl žalovaný výrokem I. napadeného rozhodnutí jakoukoliv povinnost žalobci stanovit. Žalovaný nemůže překročit obsah podané žádosti, resp. nemůže sám určit obsah věcného břemene, které má být v řízení zahajovaném na žádost zřízeno a obsah věcného břemene vymezovat negativním způsobem uložení povinností vyvlastňovanému, i když o to vyvlastnitel nežádá. Proto soud ani v tomto případě neshledal, že by byl výrok I. napadeného rozhodnutí ve vztahu k vymezení obsahu věcného břemene neurčitý.
94. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
95. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. K požadavku žalovaného na náhradu nákladů řízení soud podotýká, že žalovaný vystupoval v tomto soudním řízení jako správní orgán v oboru své působnosti a jako takový by i s přihlédnutím ke svému personálnímu zázemí měl být dostatečně vybaven k tomu, aby obhájil správnost svého rozhodnutí v řízení před soudem. Účast žalovaného v tomto soudním řízení tedy nijak nevybočila z rámce jeho běžné úřední Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

činnosti, a proto soud náklady právního zastoupení žalovaného nepovažoval za důvodně vynaložené (obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 102/2016-41, nebo ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006-87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS).

96. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětném řízení soud osobě zúčastněné na řízení, tj. vyvlastniteli, žádné povinnosti neuložil, ani neshledal žádný důvod zvláštního zřetele hodný k přiznání náhrady nákladů řízení. Proto soud ve výroku III. tohoto rozsudku vyslovil, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
97. Nad rámec shora uvedeného soud na tomto místě poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 10 As 294/2016-29, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval aplikací elektrizačního zákona a výkladem § 22 odst. 1 písm. a) elektrizačního zákona, podle kterého příslušelo energetickým podnikům oprávnění stavět a provozovat na cizích nemovitostech v rozsahu vyplývajícím z povolené stavby elektrická vedení, jakož i malé stanice do rozlohy 30 m², s příslušenstvím, zejména zřizovat na nemovitostech podpěrné body, přetnout nemovitosti vodiči a umisťovat v nich vedení, přičemž tato povinnost vážla na dotčené nemovitosti jako věcné břemeno ze zákona.
98. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku, s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. 22 Cdo 216/2006, konstatoval, že „[j]estliže oprávnění zřídit a provozovat elektrické vedení na cizím pozemku vzniklo pro vedení určitého napětí a vymezenou trasu, přičemž vznik tohoto oprávnění vyplýval z veřejného zájmu na jeho existenci, nelze § 22 odst. 3 elektrizačního zákona, který stanoví, že oprávnění zaniká zrušením vedení, vyložit jinak, než že jde o situaci, kdy vedení nemá již nadále vůbec v takto vymezené kvalitě a trase existovat. Pak samotná skutečnost, že v původní trase došlo k výměně elektrického vedení téhož napětí, zánik oprávnění zřídit a provozovat vedení na cizím pozemku způsobit nemohla“. (...) „V rozporu s tím, co tvrdí stěžovatel, proto nelze a priori uzavřít, že elektrizační zákon založil pouze jednorázové právo ke zřízení stavby bez oprávnění k jakýmkoliv změnám. Judikatura správních soudů však dále specifikovala, že oprávnění vzniklé energetickému podniku jako zákonné věcné břemeno dle elektrizačního zákona není přenosné pro další nové stavby elektrického vedení, byť nacházející se v trase dosavadního vedení (viz např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 7. 2014, čj. 30 A 34/2013-127, č. 3207/2015 Sb. NSS). Pro posouzení nynější kauzy je proto zásadní, zda na přeložky elektrického vedení plánované společností E.ON Distribuce na pozemku stěžovatele lze nahlížet jako na novou stavbu či ne. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí Městského soudu v Praze, který uzavřel, že „celá výměna stožárů, včetně zemních prací, zcela zjevně není pouhou úpravou stavby, neboť se tu postavila stavba zcela nová (nové stožáry s novým osazením). [...] Označit takovou novou stavbu stožárů elektrického vedení za stavební úpravy stavby dosavadní nikdy žádnou oporu ani v zákoně, ani v teoretické literatuře, nemělo (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2006, čj. 7 Ca 1/2005-33, č. 1600/2008 Sb. NSS). K uvedeným závěrům se přiklonil i zdejší soud (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2014, č. j. 10 As 167/2014-51, body 11-13).“
99. Aniž by zdejší soud jakkoli v nyní souzené věci hodnotil, zda přestavba přenosové soustavy označená jako „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“ je stavbou novou, či zda se jedná o změnu stávající stavby, s ohledem na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dává soud k úvaze žalovanému, resp. vyvlastniteli, zda po snesení stávajícího elektrického vedení bude vyvlastniteli svědčit oprávnění zřídit a Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

provozovat předmětnou přenosovou soustavu na cizích pozemcích vzniklé jako zákonné věčné břemeno dle elektrizačního zákona. Soud poznamenává, že pro oprávněnost stavby je nezbytné disponovat, jak veřejnoprávním, tak soukromoprávním titulem pro umístění stavby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. ledna 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.